

3) För det fall den andra frågan skall besvaras så, att klaganden skulle ha getts möjlighet att teckna ett anställningsavtal, uppkommer följande fråga:

Vilka rättsföljder får en konstaterad diskriminering på grund av nationalitet?

(¹) EGT L 257, s. 2, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale (Italien) den 20 februari 2007 – Ecotrade spa mot Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Mål C-95/07)

(2007/C 117/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ecotrade spa

Motpart: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Tolkningsfrågor

1) Skall artiklarna 17, 21.1 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse (i förevarande fall artikel 19 i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972), som innebär att rätten till avdrag för den mervärdesskatt som en skattskyldig person skall betala inom ramen för sin näringsverksamhet måste utnyttjas inom en viss tid (två år) och vid äventyr av att avdragsrätten annars förfaller, särskilt i fråga om situationer där skattskyldigheten avseende ett förvärv av en vara eller en tjänst inträder till följd av systemet för omvänd skattskyldighet som innebär att myndighetens frist (fyra år enligt artikel 57 i presidentdekret 633/72) för att uppbära skatten är längre än näringsidkarens frist för att utnyttja sin avdragsrätt, som förfaller när fristen löpt ut?

2) Skall artikel 18.1 d i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, i vilken föreskrivs en frist (som endast

gäller den skattskyldiga personen) för att utnyttja den avdragsrätt som föreskrivs i artikel 17 i samma direktiv – vilket föreskrivs i artikel 19 i presidentdekret 633/72 – i samband med att sådana ”regler” som avses i artikel 18 i direktivet fastställs inom ramen för systemet för omvänd skattskyldighet, som regleras i artikel 17.3 samt artiklarna 23 och 25 i presidentdekret 633/72?

(¹) EUT L 145, 1977, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale (Italien) den 20 februari 2007 – Ecotrade spa mot Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Mål C-96/07)

(2007/C 117/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ecotrade spa

Motpart: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Tolkningsfrågor

1) Skall artiklarna 17, 21.1 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse (i förevarande fall artikel 19 i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972), som innebär att rätten till avdrag för den mervärdesskatt som en skattskyldig person skall betala inom ramen för sin näringsverksamhet måste utnyttjas inom en viss tid (två år) och vid äventyr av att avdragsrätten annars förfaller, särskilt i fråga om situationer där skattskyldigheten avseende ett förvärv av en vara eller en tjänst inträder till följd av systemet för omvänd skattskyldighet som innebär att myndighetens frist (fyra år enligt artikel 57 i presidentdekret 633/72) för att uppbära skatten är längre än näringsidkarens frist för att utnyttja sin avdragsrätt, som förfaller när fristen löpt ut?